

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 23/12/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 124

Trong cuộc sống của chúng ta, có rất nhiều việc có thể do oan gia trái chủ gây nên hoặc do nghiệp chướng nhiều đời hoặc là một sự trùng hợp ngẫu nhiên nào đó. Chúng ta không cần phải dính mắc vào những việc đó. Chúng ta đã có mục đích, lý tưởng nên cho dù là hiện tượng lạ hay hiện tượng tốt hoặc xấu diễn ra, chúng ta chẳng cần để ý đến.

Dân gian có câu: “*Chim sa cá nhảy*” cho nên khi có một con chim bay vào trong nhà rồi lăn ra chết hay đang đi mà gặp cá nhảy lên rồi chết thì người ta cho là điềm cực xấu. Những sự việc này có thể là điềm báo nhưng cũng có thể là sự việc ngẫu nhiên, thế nhưng, cho dù là thế nào thì chúng ta cũng không cần để ý đến vì chúng ta đã rõ mục tiêu, phương hướng của mình nên không có gì phải sợ. Một ngày còn sống ở thế gian thì một ngày chúng ta tận tâm tận lực và khi đến ngày ra đi thì chúng ta ra đi, mọi thứ huyền hoặc chẳng làm ảnh hưởng đến chúng ta.

Có nhiều yêu ma quỷ quái, tà thần quỷ vật gây phiền chúng ta. Họ cũng giống như bao nhiêu chúng sanh thường tình, không được tu học nên không hiểu nhân quả, cứ hễ có duyên thì kiếm chuyện. Nhiều lần tôi cũng có cảm giác như mất ngủ, tôi lúc ấy nói với họ rằng: “*Ngày mai tôi còn phải đi dậy học nha, hôm nay tôi không ngủ được thì nhân quả của ngày mai mỗi người phải gánh lấy đấy nhé!*” Nếu chúng ta sanh tâm sợ hãi sẽ là kẻ hờ dể họ có cơ hội kiếm chuyện nhiều hơn.

Vì sao con người hay sợ bóng gió, sợ việc không đâu? Bởi vì họ sống mông lung, mờ mịt, không có mục tiêu, phương hướng. Do đó, chúng ta phải thiết lập cho mình một mục tiêu, phương hướng và nếu đời này không vãng sanh thì đời sau chúng ta vẫn tiếp tục thực hiện những mục tiêu và phương hướng đã hoạch định. Nếu chúng ta được vãng sanh thì sau khi gặp Phật, nhờ có chí nguyện độ sanh, chúng ta có thể quay lại được nhanh hơn để thực hiện chí nguyện của mình. Người không có mục tiêu phương hướng sẽ sống rất bất an.

Có những người trông lúc nào cũng không có sức sống vì họ không có mục tiêu, không có phương hướng, chúng ta có giống như họ không? Người tu Tịnh Độ có mục tiêu là đời này vãng sanh Cực Lạc, không phải là mong khỏe mạnh, tuổi thọ, bình an, mọi sự đãi ngộ trong cuộc sống hay mua may bán đắt. Những thứ đó do phước báu an

bài nên chúng ta không cần phải lo lắng mà chỉ hướng đến mục tiêu cùng phương hướng của tự thân và mục tiêu cùng phương hướng cho chúng sanh.

Hòa Thượng nói Ngài chỉ đi một con đường, là con đường Tây Phương Cực lạc và Văn hóa truyền thống có thể cứu chúng ta, cứu xã hội, cứu thế giới. Rõ ràng Ngài đã thiết lập mục tiêu phương hướng cho mình và mục tiêu phương hướng cho chúng sanh. Người có mục tiêu rõ ràng thì họ ít mộng mị, Ma sẽ tránh xa, không dám đến nhiều nhưong.

Tâm Ma nên bị Ma nhiễu loạn. Hằng ngày, chúng ta sống trong ảo vọng, vọng tưởng, tham cầu, chấp trước nên bị nhiễu loạn, còn nếu chúng ta sống với tâm Phật, tâm luôn vì chúng sanh mà lo nghĩ thì tà ma quỷ quái không đến gần và những khó khăn chướng ngại cũng sẽ trở nên nhỏ đi. Vì sao? Vì các vị hộ pháp, quỷ thần sẽ hỗ trợ. Chúng ta hãy tự quán sát sẽ thấy rằng từ nơi tâm của chúng ta mà những chướng ngại lớn có thể hóa nhỏ hoặc ngược lại, chướng ngại nhỏ có thể sẽ chuyển thành lớn.

Chúng ta gặp chướng ngại, gặp tà ma ngoài đạo là do tâm của chúng ta không chánh đại quang minh. Người có tâm tà vậy thì luôn “*tự tư tự lợi*”, “*ảo danh ảo vọng*”. Người chánh đại quang minh thì không muốn nghe mùi danh lợi. Người xưa có kể lại câu chuyện về Châu Do lúc đang dắt trâu thì nghe thấy có người nói đến chuyện danh lợi nên liền dắt trâu xuống sông để rửa lỗ tai trâu. Có người ra sông lấy nước thấy vậy không lấy nước nữa vì nước này có mùi danh lợi. Người như thế mới là chánh đại quang minh.

Người mới nghe thấy mùi tiền mà sung sướng như có điện đi trong người thì chắc chắn là tà tri tà kiến. Thời gian vừa qua chúng ta thấy có nhiều người vì danh lợi, vì tiền mà làm đổ vỡ hết những chiến công hiển hách, những công danh sự nghiệp và tương lai của biết bao nhiêu thế hệ liên quan đến mình. Cho nên người xưa nói: “*Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thủ*”.

Có một người anh kết nghĩa từng rủ tôi cùng làm việc với anh thì sẽ có rất nhiều tiền nhưng tôi đã trả lời anh rằng: “*Em không cần tiền*”. Nhưng trớ trêu thay, tôi đã năm lần bảy lượt ra tay cứu người anh kết nghĩa này. Rõ ràng là không phải người nào đi truy cầu danh lợi cũng đều có danh lợi. Mọi sự đều là do phước, vậy thì quan trọng là họ có biết tái tạo phước báu hay không? Nếu không chú ý việc tái tạo mà chỉ biết tiêu hao phước báu thì phước báu trong sinh mạng sẽ cạn vì chi không đủ bù thu.

Người ta thường ít chú ý đến việc tạo phước vì họ vin vào câu nói : “*Niệm Phật một câu phước sanh vô lượng, lễ Phật một lễ tội diệt hà sa*” nên họ chỉ ngêu ngao niệm Phật như nhai trầu mà không biết cách dụng tâm như thế nào! Cư sĩ Định Huệ là một vị Thầy lớn mà tôi rất tôn kính. Thầy là một giáo sư chuyên về Hán cổ, Thầy từng kể với tôi rằng một ngày, Thầy lạy Phật 8 tiếng nhưng Thầy có cảm giác như mới chỉ lạy được 8-10 lạy. Lạy Phật phải được như thế mới là “*tội diệt hà sa*”. Thầy nói với tôi rằng hiện

tại chỉ nghe Kinh Vô Lượng Thọ mà tôi dịch. Thầy bị ung thư dạ dày, bác sỹ nói, cục u to trong đó chỉ cần vỡ ra là Thầy sẽ chết. Vậy mà trải qua 3 năm, 5 năm sau, sức khỏe của Thầy vẫn bình thường. Thầy lay Phật không những không làm vỡ cục bướu mà còn làm tiêu mất cục bướu này. Thầy có mục tiêu, phương hướng rõ ràng.

Trước đây khi Hòa Thượng Minh Cảnh còn sống ở thế gian, Hòa Thượng biết rất rõ tôi chuyên phiên dịch pháp của Hòa Thượng Tịnh Không. Hòa Thượng Minh Cảnh là người chủ biên cuốn Phật Học Từ Điển Việt Nam, là một trong những vị Hán học nổi tiếng trong nước. Ngài nói với tôi rằng cảnh giới Hoa Nghiêm mà Hòa Thượng Tịnh Không giảng rất đặc biệt. Ngài rất thương yêu tôi, có lần Ngài còn bảo tôi hiệu đính lại một cuốn sách của Hòa Thượng Tịnh Không do một người khác phiên dịch.

Cho nên khi chúng ta có phương hướng, mục tiêu rồi thì không có thứ gì làm chúng ta dao động. Bản thân tôi, có giai đoạn từng được bác sỹ nói rất nhiều lần rằng tôi mà bỏ thuốc thì sẽ chết. Tôi chỉ nói là tôi biết điều đó lâu rồi và thực sự tôi đã bỏ thuốc không uống. Cho nên, dù là mơ thấy ác mộng hay một thầy bói nào đó dự đoán rằng sắp có đại họa đến với chúng ta thì cũng sẽ chẳng thể làm chúng ta dao động. Bản thân tôi, không để cho ai đoán định tương lai của mình mà chính tôi tự hoạch định điều đó.

Thầy tướng số, thầy bói thường chỉ cho người khác cách kiếm tiền nhưng bản thân họ toàn sống bằng tiền coi bói chứ không có cách kiếm tiền nào khác. Người tu hành mà bị thầy bói đoán trúng thì họ đáng lẽ phải khóc một trận vì tu hành mà vẫn không cải tạo được vận mệnh. Phật dạy: *“Cảnh tùy tâm chuyển”* nhưng hoàn cảnh xung quanh họ không chuyển đổi chứng tỏ rằng họ tu hành chẳng có một chút đạo lực nào. Người biết tu chắc chắn không cần đi xem bói vì chính họ biết rõ tương lai của họ sẽ như thế nào?

Chúng ta đều phải biết rõ tương lai gần, tương lai xa của chính mình, bởi tất cả đều do mình định đặt. Chúng ta cần nhìn nhận cho rõ rằng nếu chúng ta bất tài, vô dụng, lười biếng, nhếch nhác thì chúng ta chẳng có gì cả. Bản thân tôi không phải là người tài giỏi mà hoàn toàn thông qua lao động, làm việc mà có thể rèn luyện bản thân. Quan trọng là chúng ta phải có tâm không sợ khó, sợ nhọc, sợ khổ thì tự khắc sẽ làm được nhiều việc.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Làm thế nào để phước huệ song tu?”* Phật dạy chúng ta phải phước huệ song tu, đây là việc rất quan trọng. Hiện tại nhiều người chỉ tu huệ như hành trì lễ Phật, niệm Phật chuyên cần mặt khác có người chỉ tu phước như bỏ ra rất nhiều tiền bố thí, cúng dường nhưng họ lại chẳng giữ giới, chẳng tu tập, chẳng tu định.

Hòa Thượng trả lời: ***“Đây là vấn đề rất hiện thực! Tu phước chính là đoạn ác tu thiện, xa lìa tất cả các việc ác, vâng làm tất cả các việc thiện lành. Khi chúng ta đoạn ác tu thiện, chúng ta không chấp trước, không dính mắc vào tướng thì chính là chúng***

ta tu huệ. Trong Lục Độ Ba La Mật là sáu phép tu của Bồ Tát đạo, thì năm độ phía trước gồm Bồ Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiền Định đều là tu phước còn Bát Nhã (tức là Trí Tuệ) là tu huệ.

“Bát Nhã mà rời khỏi năm độ phía trước chính là tu huệ. Bát nhã thì không thể tồn tại, đó là một khái niệm trừu tượng, không khởi tác dụng. Bát Nhã nhất định phải ở trong năm độ phía trước, ví dụ như Bồ Thí không dính mắc thì trong Bồ Thí có Bát Nhã, chính là có Trí Tuệ. Đây là phước huệ song tu. Trong Trì Giới, không thấy mình có tướng Trì Giới thì trong Trì Giới có Bát Nhã. Cho nên, qua đây có thể biết, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiền Định chỉ cần không phân biệt, không chấp trước thì chính là tu huệ. Đây mới là phước huệ song tu.”

Hòa Thượng giải thích cao hơn về tu phước, không dừng lại ở việc bố thí mà chính là đoạn ác tu thiện. Ví dụ, trong khi chúng ta trì giới, chúng ta không thấy mình đang trì giới, không chấp trước rằng mình thì có trì giới còn người khác thì không. Không thấy tướng trì giới thì trong trì giới đã có Bát Nhã.

Hòa Thượng chỉ dạy cho chúng ta hiểu sâu hơn, tầm cao hơn về phước huệ song tu, đó là: Bồ Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục mà không dính vào tướng của Bồ Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục. Bồ Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục là tu phước nhưng chúng ta không thấy mình Bồ Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, không thấy tướng Bồ Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục thì đó là tu huệ. Nếu không được Hòa Thượng chỉ dạy, chúng ta chỉ hiểu ở tầm thấp về tu phước là các hình thức làm từ thiện xã hội và tu huệ là chuyên tâm niệm Phật, lạy Phật để hàng phục vọng tưởng trong tâm mình. Cho nên nếu chúng ta ở nhà tu hành mà không lìa tướng tu hành đó, vẫn chấp trước như thế này là đúng, như thế kia là sai thì chúng ta vẫn chưa tu huệ, vẫn còn dính mắc.

Tu hành nơi Phật pháp không nghiêng nặng về tu phước hoặc tu huệ. Không phải có nhiều tiền, bỏ ra nhiều tiền tu phước là để lấy công bù tội. Đừng bao giờ có ý niệm này, nhân quả rất rõ ràng, chúng ta tu phước thì được hưởng phước và tạo tội thì chịu tội, không phải làm nhiều phước có thể bù được tội. Có người cả đời tạo tội, lừa thầy, phản bạn, bất hiếu, phản nghịch mà vẫn sống giàu sang là do phước kiếp trước vẫn còn, đến khi hết phước họ mới chịu quả báo do những tội đó gây ra, kết cục của họ không bao giờ tốt.

Cho nên chúng ta đừng bao giờ khởi tâm nghi ngờ cho rằng nhân quả không công bằng. “Lưới trời lồng lộng không sót một hạt bụi” cho nên gieo nhân ắt sẽ gặt quả. Muốn hưởng quả gì thì gieo nhân đó. Muốn ăn cây cải, cây xà lách, cây cải ngọt thì hãy gieo hạt của chúng./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!